

Babaváróknak

Mindent egy helyen, az emeleten!

Sok mindenért érdemes felmenni a Nagyrúház emeletére, de egy valamiért mindenképpen. Ugyanis akik gyermeket várnak, itt mindent egy helyen megkapnak, ráadásul az árak is vonzóak.

– Szívesen segítünk összeállítani a babakelengyét! – fogad Csikos Ferencné a bébi- és gyermekruházi osztály vezetője.

– Mit ajánlana a gyermeküket most váró szülőknek?

– Kezdjük talán a pelenkánál. Most az eddig hiánycikknek számító cseh Tetra pelankából is van bőven. A nagyobb méret 810 forint, a kisebb 650; egy csomagban tíz darab van. Igazán olcsók a bébi pamuttipégek: már 242 forinttól kínálunk többfelét. Akár csak a fehér bébi pamut ingekből. Már 139 forintért tudok ajánlani az elől gombos fazonból.

Fontos kellék a babaváráshoz a *gyermekkocsi* is. Nos, aki a szerényebb, de variálható kombikocsival beéri, az már 6975 forinttal megússza. A több funkció, állítható típust viszont 11 ezer 800 forintért kínálják. A szülők napi teendőit könnyítik és ajándéknak is kiválóak a *Chicco-termékek*.

Sokféle formájú cumisüveget és hozzá 795 forintért hótárolós táskát is kínálnak most. Apróbb ajándéknak kiváló a rágóka: már 137 forintért kapható. A babakocsira és kiságyra szerelhető zenélő játék is csak 735 forintba kerül.

A közelgő *gyermeknapra* is akad mit választani a szülőknek.

– Egyszínű pamutpólókat 162 forinttól kínálunk, fél tucat szín közül választhatnak a vásárlók. Kisfiúknak ajánlanám a pamut együttest: a kisanadrág és a színes felsőrész mindössze 428 forintba kerül. Igazán olcsó a kartonból készült mintás lánykaruha is: 375 forint. S mivel közeleg a strandszezon érdemes megnézni a sokféle, színes fiúúszókat és lánykafürdőruhákat is.

Egyszóval: az emeletre gyermekruhákért is érdemes felmenni!

(X)

A „tanárság” tanítható

Milyen az igazi tanító? A kérdést hallva egy arc ölik fel. A kedves tanáré. Minden szerencsés ember meg tud nevezni legalább egy tanítót, akinek személyéhez élmények, emlékek kötnek. Milyen a jó tanár? A kérdés, a diploma megszerzéséhez közeledve, egyre gyakrabban hangzik el a tudományegyetem vagy a főiskola tanárjelöltjei között. Mert *nem igaz, hogy „tanárnak születni kell”*. A „tanárság” tanítható. Legalábbis ezt állítják a tanárjelöltek nyári egyetemének előadói. A július 2-től 8-ig tartó programnak a JATE Károlyi Mihály Kollégiuma ad otthont.

A szervezők azokat az egyetemi és főiskolai hallgatókat várják, akik meg akarnak arról győződni, hogy a *pedagógia nem más, mint sikerrel alkalmazott pszichológia*. A kísérleti program célja azon *tanári attitűd* elsajátítása, melyet Khalil Gibran A próféta című írásában a következőképpen jellemez. „A tanító, aki a templom árnyékában, követői között lépdél, nem annyira

bölcsességét, mint inkább hitét és szeretetét adja. *Ha valóban bölcs, nem hívogat, lép be az ő bölcsességének hajlékába, hanem saját elméd küszöbéhez vezet el.*” Ehhez persze elengedhetetlen az önismeret. A nyári egyetem résztvevői délelőttönként a „rálátást” segítő előadásokat hallgatnak – például *Ancsel Éva* filozófustól, *Cseh-Szombathy László* szociológustól, *Vekerdy Tamás és Klein Sándor* pszichológustól, *Nyíri Tamás* filozófustól. A délutánok a „belátást” segítő önismereti csoportokban, illetve érzékenyítő, humán készségfejlesztő tréningeken telnek. Ismert szakemberek vezetnek például a Gestalt, a rogersi vagy a pszichodrámai csoportokat. Alkalom nyílik arra, hogy „különleges találkozás” nyomán a „meglátás” élményében is a részesülhessenek a tanárjelöltek nyári egyetemének hallgatói.

Ú. I.

A Borica táncszínháza

(Folytatás az 1. oldalról.)

Önmagában fegyverténynek számít kétórás műsort összehozni; a JATE Bálint Sándor Táncgyűttese ugyan besegített, *Patyi Zoltán* két koreográfiájának igen szép előadásával (Kalotaszegi és román anyaggal), s két zenei betét, a Zsotina dunántúli és széki dallamokból válogatott színes csokra dúsította a programot – de a többi: úgyszólván nonstop Borica és Hajnalcsillag. Határozott dramaturgiai érzékkel, a színház technikai lehetőségeinek kihasználásával komponálták meg az együttes vezetői a kétrészes műsort, s elérték, hogy egyetlen unalmas pillanata se legyen az estnek, ráadásul mindvégig oldott hangulatban, de azért a legjobb tudását fölmutathassa mindegyik korosztály. Különösen nagy sikere volt az első részt záró *Vidákovics Antal* koreográfiának (Bunyevác táncok), mint mindig, most is „bejött”, hódított a szatmári összeállítás verbunkja (dr. Tóth László) és az estet záró, Udvarhelyszéki táncok, szintén az együttes-vezető kompozíciója. Kedves-kellemes, eredeti ötlettel tündélt, s a Hajnalcsillag tagjainak elbájoló előadásában üdítő volt a két játékos tánc, a Csodakalap és a Betlehemes; a „hazai pálya” otthonosságát érezhettük *Tímár Sándor* Tápai gyermekjátékok és táncok című darabjának színvonalas előadás alatt.

S. E.

Gyerekek Csíkszteredáról

FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

Lénárt Andikának például a strand tetszett a legjobban. S hogy Jakab Csabinak úgyszintén, azon nem szabad csodálkozni, hiszen a csíkszteredai strand vize hideg, mint a kora tavaszi hajnal. Mármint Andi és Csabi első osztályos kiscyerekek, Benedekfy Etelka osztályában tanulják a betűvetést, és mindazt, ami ezzel együtt jár, és egészen kedd reggelig Szegedet ismergettek. Múlt csütörtökön este gördült át buszuk a város határán. A célállomás pedig a Zrínyi Ilona Általános Iskola volt, ott várta őket Földes Sándorné tanárnő, aki ugyancsak első osztályos nagyiukat és nagylánykákat okít egy meg egyre. Nos, és persze várakoztak a szegedi gyerekek szülei is, akik pártfogásba vettek egy-egy erdélyi csemetét, kísérő anyukájával, apukájával egyetemben. Egyszóval, most már van test-

vérostálya Csíkszteredán a szegedi elsőököknek. Akadt program bőven. Kirándultak a gyerekek a Fűvészkertben, voltak bábszínházban, múzeumokban, ellátogattak a Vadasparkba, és a strandra is, honnan kedd délután tényleg alig akartak visszajönni. Pedig az iskolában mákos tészta volt az ebéd, és akkor már javában gyűjtötték a „zrínyis” felsőbb osztályosok a kicsiknek szánt ajándék könyveket. Sőt a Déry Miksa Szakközépiskola három iskolai számítógépet is ajándékozott a csíkszteredaiaknak, akik odahaza nem régen kaptak új iskolaépületet. Hétfőn este színházban voltak az erdélyi gyerekek. A Borica Táncgyűttes műsorát nézték meg.

DAL

„Amire a szó már nem képes”

Egy kezemen meg tudnám számolni, hogy hány pantomimes tevékenykedik az országban. Ritkasága mellett a briliáns játék miatt is színfoltot jelentett a JATE-klub műsorában a két fiatal művész, Atlasz Gábor és Paseczki Zsolt estje.

ket az improvizációkat rögzítjük, csiszoljuk tovább.

– Előadásaitokban a küzdelem dominál. És a próbákon?

– Próbáink végén már egyet értünk, de épp az a lényeg, hogy a fekete-fehér, hideg-meleg; a kontrasztok dominálnak bennünk – melyeket pontosan nem is tudunk meghatározni, ezért bagozzuk darabról darabra. Általában felvetünk egy problémát, és már benne is vagyunk a jelenetben, vagy a figurák küzdenek, vagy a két

színész, ezt nem lehet igazán szétválasztani.

– Képzőművészeti főiskolára jártok festő, illetve díszlet- és jelmeztervező szakra, emellett a zenében is járatosak vagytok. Mi az oka, hogy ennyi mindennel foglalkoztok?

– A pantosz mindent, a mimus pedig az utánzó jelenti görögül, tehát mi mindent utánzókat vagyunk. Nagyon felkészültnek kell lenni ahhoz, hogy a világmindenséget a színpadra hozzuk – szinte szó-

veg nélkül, megtagadva magunktól a verbális kifejezésformát.

– Meglepve hallottam tőletek, hogy a főiskola után nem a pantomimet tűztétek ki fő életcélul, mondjuk egy önálló színház létrehozását, bár ha jól sejtem ennek is csak gazdasági okai vannak.

– Így igaz, viszont a saját magunk által kialakított stílus, vagy színház nem fog abbamaradni. Egyszerűen arra várunk, hogy mikor lesz helyünk a színházban, várunk, hogy egyre több helyre elmehessünk. Ez a műfaj annál nagyobb kuriózum, hogy saját közsínház nélkül eltűnjön – még ha kevesen művelik is.

TAKÁCS VIKTOR

Moldova György

A félelem kapuja

32. rész

– A kép nagyon jó, körülbelül ennyit vártam magától.

– Ne szemtelenkedjen. A türelmünk végére értünk.

Szokolai felállt és telefonon berendelte Osváthot:

– Százados elvtárs! Vegyük őrizetbe ezt az urat.

VII. fejezet

Bár a hajnali elválásnál nem beszéltek meg újabb találkozót, Borsos biztosra vette, hogy Zsóka hamarosan jelentkezni fog. Hiába teltek azonban a napok, nem kapott semmiféle üzenetet. Az elmaradásra csak egy magyarázatot talált: az asszony állapota rosszabbra fordult. Elszánta magát és felhívta otthon, többször is próbálkozott, de vagy üresen csörgött ki a hívás, vagy Keresztes vette fel a kagylót.

Már január közepére járt az idő, mikor egyik reggel a por-

sában korlátozni, nem rendezünk több utcai futóversenyt. Van egy konkrét ajánlatom, figyel rám?

– Igen, hallgatom.

– Adunk magának egy kivándorló útlevelet, egy hónapra belül hagyja el az országot a családjával együtt. Megjelennek kint a cikkei, meg tud élni belőlük. Ha igazán következetes, egy szót sem szól, legfeljebb megköszöni, magának itt úgysem tetszik semmi. Ugyanez vonatkozik a barátjára, Vojtekovszky úrra is.

– Ha valakinek el kell menni ebből az országból, azok nem mi vagyunk.

Szokolai arca megrándult:

– Hanem mi, kommunisták, ugye?

– Ezt maga mondta.

– Maguk egyetlen híron játszanak, arra bafíroznak, hogy ha fel merünk lépni az ellenzékkel szemben, a külföld tiltakozik majd. A maguk esetében még annyit tesznek hozzá, hogy antiszemizmusról károgznak. Ha itt rálépnek a farkára, New Yorkban vagy Jeruzsálemben sívítanak. Csak azért mer így viselkedni,

– Tudom, hogy maga nem hajlik semmiféle kompromisszumra.

– Honnan tudja?

– Közvetett módon egyszer már felajánlottuk magának a békét. Ha felhagy a tevékenységével, mi sem foglalkozunk többé magával, de ezt visszautasította.

– Én nem beszéltem senkivel a rendőrségtől.

– Ki mondta, hogy rendőrrel üzentünk?!

Martin csak lassan fogta fel, hogy Szokolai a kiadó igazgatójával, Domány Miklóssal folytatott beszélgetésére céloz. Bár most utólag logikusnak látszott, hogy az igazgató a hatóság szándékait tolmácsolta, mégis meglepte, hogy Domány ilyen közönséges közvetítői szerepre vállalkozott, lehajtotta a fejét, hogy ne vegyék észre a megdöbbenését.

– Én nem akarom megismételni ezt a figyelmeztetést, és nem köthetjük le tovább három-négy emberünket azzal, hogy egész nap a maga nyomában járnak. Nincs értelme, egy szabadlábon levő embert nem lehet a mozgá-

szándékát is figyelembe kell venni. Hosszú idő telt el, amíg belenyugodott, hogy semmit sem tehet, a döntés jogát Zsóka tartja a kezében.

Az eddig jobbára meddő, száraz tél után február elején megindult a havazás, és napokig esett, megállás nélkül. Az országúton torlaszokat fújt össze a szél, az áruszállítás akadozott, sok piaci kereskedő bezárta a bódéját. Hajnalonként Borsos mind kevesebb munkát talált, egy idő után már nem is látszott érdemesnek kimenni a piacra, ki kellett várnai, amíg megnyílt az idő. A fiú behúzódtott a kollégiumba, visszatért szokásos foglalatosságaihoz: lejárt a kondíciótérme és újra megpróbálkozott a versírással is.

Füzeit most is kirakta maga elé az íróasztalra és úgy mint korábban, megpróbált valamilyen dallamot felidézni magában, melynek nyomán elindulhatna. Gondolatai azonban elkalandoztak, újra átélte a Zsókéval töltött éjszakát, az emlékek olyan hevesen törtek fel benne, hogy altestével önkéntelenül közöszlő mozdulatokat végzett.

Összerázkódott és megpróbálta figyelmét a munkájára összpontosítani, újra elolvasta azokat a kéziratosokat, melyeket Zsóka küldött vissza neki.

Borsos megpróbálta kritikus szemmel figyelni a verseit, de nem talált bennük észrevehető hibát, úgy érezte, egyetlen szót sem lehetne elvenni vagy hozzátenni a szöveghez. Elfogadta Zsóka magyarázatát, hogy az újságnál csak azért utasították el, mert ezek az írások nem szolgálják ki a fennálló rendszert. Ez a méltánytalanság olyan indulattal töltötte el, hogy ültő helyében is elszédült, de a vértolulás egyszersmind a gátlásait is áttörte. Hirtelen ropant jelentőséggel telt meg előtte a saját sorsa, látta magát, amint nemzetiszínű zászlót lenget egy képzelt barikádon, érezte, hogy járják át testét a rendszer szoldosainak puskagolyói. Szinte ömlöttek a sorok tollából, ezen a délutánon három füzetlapot is teleírt, remegő térdekkel állt fel az asztal mellől.

(Folytatjuk.)